

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatele: S. K., a dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2004, č. j. 11 Az 10/2004 - 23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze byla žaloba směřující proti rozhodnutí ministra vnitra č. j. OAM - 1077/AŘ - 2002 ze dne 10. 11. 2003, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM - 2027/VL - 10 - 04 - 2001 ze dne 11. 4. 2001, o neudělení azylu stěžovateli, zamítnuta, a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Při doručování rozsudku městského soudu nebyl stěžovatel zastížen, písemnost byla proto dne 30. 6. 2004 uložena na poště a stěžovatel byl vyzván, aby si písemnost vyzvedl. Stěžovatel si písemnost nevyzvedl do deseti dnů od uložení, považuje se proto poslední den této lhůty, tj. 10. 7. 2004, za den doručení, i když se stěžovatel o uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř., ve znění tehdy účinném).

Stěžovatel byl řádně poučen, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů po doručení rozsudku ve smyslu § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel však podal kasační stížnost osobně u městského soudu až dne 7. 9. 2004, tedy po marném uplynutí lhůty, jež uplynula dnem 26. 7. 2004 (konec lhůty sice připadl na 24. 6. 2004, toho dne však byla sobota, posledním dnem lhůty je proto ve smyslu § 57 odst. 3 o. s. ř. nejbližší následující pracovní den). Lze dodat, že kasační stížnost by byla podána opožděně, i kdyby se lhůta k jejímu podání počítala ode dne, kdy si stěžovatel napadený rozsudek vyzvedl dne 12. 8. 2004 u soudu.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost jako zjevně opožděnou odmítnout. Za této situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení,

se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu